

Quermançó, un apunt

Sovint apareix la tendència entre la gent de creure que tot allò que no agrada, a escala personal, tampoc no ha d'agradar a la col·lectivitat. Aquesta situació s'agreuja quan apareix en escena allò tan tronat del "és que m'han dit que...". Amb el castell de Quermançó i el projecte de l'Orgue de la Tramuntana sembla que està passant una situació similar. D'entrada, estem segurs de la solvència empresarial i humana de la gent que hi ha darrere de la recuperació de la fortalesa. Sobretot, perquè el seu màxim propietari és un emporданès de soca-rel, una persona que ha donat moltes mostres d'estimar la

comarca, sovint amb rampells de genialitat que han dut el nom de l'Alt Empordà lluny de les seves fronteres naturals. Quermançó no és en mans d'estranyers ni d'especuladors.

Potser, el problema real de la fortalesa és que ha estat abandonada durant anys sense que ningú no fes res per a recuperar-la. L'Ajuntament de Vilajuïga va estar a punt d'adquirir-la, però no ho va fer. La Generalitat tampoc no es va implicar en la seva recuperació i avui, el castell i les seves terres són en mans privades, com ho han estat quasi sempre. Trobar la cabra d'or no entra en els plans dels promotors, és evident.

EMPORDÀ

pàg. 8

09/09/03

saniti coll ?